

mitjançant l'Organització Internacional de la Policia Criminal.

Pel que fa a l'apartat 5 de l'article 21 del Conveni, la República de Corea es reserva el dret d'acordar el trànsit d'una persona en les mateixes condicions que s'apliquen a l'extradició d'una persona.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 22 de desembre del 2011

Gilbert Saboya Sunyé
Ministre d'Afers Exteriors

Edicte

Atès que el Conveni europeu d'extradició, adoptat a París el 13 de desembre de 1957, és vigent al Principat d'Andorra des de l'11 de gener del 2001;

Atès que la lletra d de l'article 16 de la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats, del 19 de desembre de 1996, disposa que s'han de publicar al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra totes les modificacions que puguin influir en els tractats publicats;

Vista la notificació de l'11 de febrer del 2011 de l'Oficina dels Tractats del Consell d'Europa, segons la qual el 4 de febrer del 2011 Sèrbia va retirar una declaració en relació amb el Conveni esmentat;

Es fa pública la retirada d'una declaració de Sèrbia en relació amb el Conveni europeu d'extradició.

Traducció (original en anglès)

Retirada d'una declaració consignada en una nota verbal del Ministeri de Relacions Exteriors de Sèrbia, del 26 de gener del 2011, registrada a la Secretaria General el 4 de febrer del 2011

La República de Sèrbia retira la seva declaració del 30 de setembre del 2002 consignada en l'instrument d'adhesió al Conveni europeu d'extradició, en relació amb l'apartat 1 a de l'article 6 i amb l'apartat 2 de l'article 21 del Conveni. La República de Sèrbia continuarà aplicant la declaració relativa a l'apartat 5 de l'article 21 del Conveni.

Nota de la Secretaria: la declaració retirada es llegeix de la manera següent:

“La República Federal de Iugoslàvia refusa l'extradició de conformitat amb l'apartat 1 a de l'article 6 del Conveni i el trànsit de les persones d'acord amb l'apartat 2 de l'article 21 del Conveni.”

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 22 de desembre del 2011

Gilbert Saboya Sunyé
Ministre d'Afers Exteriors

Lleis ordinàries

Llei 17/2011, de l'1 de desembre, de modificació de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 1 de desembre del 2011 ha aprovat la següent:

llei 17/2011, de l'1 de desembre, de modificació de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats

Exposició de motius:

L'aprovació de la Llei de l'impost sobre societats suposa la introducció d'una nova figura impositiva en el sistema tributari andorrà que té una gran transcendència tant pel que fa a l'economia interna com a les relacions econòmiques internacionals. No obstant això, s'ha de tenir en compte que aquest tribut incideix d'una forma molt directa en el teixit empresarial del Principat, fet que obliga a prestar atenció que no repercuteixi de forma negativa en el creixement de l'economia andorrana. D'altra banda, s'han detectat algunes deficiències tècniques en el text de la Llei que convé esmenar per tal de garantir el funcionament correcte i eficient del tribut.

Aquestes són les raons que fan necessària una modificació de la Llei que regula l'impost de societats, que és l'objecte d'aquesta Llei. En concret, es corregeixen alguns aspectes tècnics, com ara la meritació del tribut en els casos de trasllat del domicili de l'entitat, la inclusió com a entitat parcialment exempta a la Cambra de Comerç, atesa la seva naturalesa i la seva finalitat, la simplificació respecte al tractament de certes provisions i el respecte a la regulació de les operacions vinculades, que es reubica en l'apartat de la determinació de la base la regulació de l'amortització accelerada prevista per a les noves inversions, entre d'altres.

Les modificacions més significatives són, en primer lloc, el tractament que es dona a les retribucions dels administradors o membres dels òrgans d'administració de les entitats andorranes. En aquest sentit, es parteix del fet que la relació jurídica que hi ha entre els administradors i la societat és de caràcter mercantil i, per tant, quan els estatuts determinin una obligació de retribució a l'òrgan d'administració, aquesta retribució ha de ser sempre deduïble de l'impost de societats, atès el seu caràcter d'obligatori. Per seguir el principi de neutralitat en el tribut, aquesta retribució de naturalesa mercantil es considera una renda procedent d'una activitat econòmica subjecta a aquest impost, quan el receptor és una persona jurídica i a l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques quan és una persona física.

En segon lloc, s'introdueix un règim especial de determinació objectiva de la base de tributació en substitució del règim simplificat. La raó és clara: mentre el sistema simplificat només estableix una senzillesa més gran en la presentació de la declaració de l'impost, el sistema de determinació objectiva simplifica realment el càlcul per determinar la base de tributació i estableix per a petites empreses un percentatge estimatiu de les despeses. Això facilita als obligats tributaris determinar el seu tribut i permet que l'Administració en tingui un control. Aquest règim és voluntari i per evitar l'aprofitament indegut es preveu que l'exercici de l'opció vinculi l'obligat tributari per un mínim de tres anys, a excepció que no compleixi les condicions exigides per la Llei. En aquest cas, l'exclusió es produeix en l'exercici posterior a l'incompliment.

En tercer lloc, es modifica el règim especial de tributació consolidada per simplificar-lo i donar-li més seguretat jurídica. La regulació era excessiva i es prestava a confusió, ja que es regulaven certs elements essencials de forma autònoma, com si es tractés d'un altre tribut.

En quart lloc, es millora el règim especial de les societats de tinença de participacions en entitats estrangeres. En cinquè lloc, s'introdueixen uns incentius significatius respecte de la creació

de llocs de treball i noves inversions, l'objectiu dels quals és potenciar el creixement del teixit empresarial de les empreses andorranes. En sisè lloc, se simplifica la regulació del pagament a compte, i se n'estableix l'obligació en un moment que no coincideixi amb la liquidació del tribut. També es regula l'obligació de fer un pagament a compte el primer any d'aplicació de l'impost, i com que no hi ha base ni quota de tributació l'any anterior, aquest pagament es calcula sobre un percentatge que s'aplica al resultat comptable de l'exercici immediatament anterior. Per als obligats tributaris que s'acullin al règim especial de la determinació objectiva de la base de tributació, el percentatge de càlcul és diferent per cada tipus d'activitat, i s'aplica sobre la xifra d'ingressos corresponent al darrer any. En setè lloc, es deroga la disposició derogatòria de la Llei de l'impost sobre societats pel qual es deixava sense efecte la taxa sobre el Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques, i com a conseqüència s'ha de mantenir aquesta taxa, en els termes que es ve aplicant fins a la data.

Com a darrer aspecte, i amb una rellevància especial, aquesta Llei deroga la disposició final segona de la Llei de l'impost sobre societats que modificava la Llei 21/2006, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries. Així, amb aquesta derogació, les plusvàlues derivades de les transmissions de béns immobles o drets sobre aquests béns resulten subjectes a l'impost sobre les plusvàlues. Tanmateix, la determinació de la base de tributació en l'impost sobre societats preveu tot el benefici de les entitats, fet pel qual les plusvàlues derivades de béns o drets de naturalesa immobiliària resultaran subjectes als dos tributs a la vegada. Amb l'objectiu d'evitar la doble imposició que es produeix per aquest fet, l'import de la quota satisfeta per l'impost sobre plusvàlues es dedueix de forma total de la quota de l'impost sobre societats, inclús en els casos en què la quota del primer tribut sigui superior a la que correspon per la plusvàlua en el segon tribut, el de l'impost sobre societats. Així, s'aconsegueix que no hi hagi doble imposició i es pugui mantenir l'actual model de tributació

dels guanys que procedeixen de béns o drets d'aquesta naturalesa.

Aquesta Llei es compon de 30 articles i una disposició final.

Article 1

Es modifica la lletra d de l'apartat 1 de l'article 7 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

“d) Que hagin traslladat la seva residència al Principat d'Andorra, des del moment en què s'hagi perfeccionat el trasllat del seu domicili a Andorra, d'acord amb el que determina la legislació mercantil.”

Article 2

Es modifica l'article 8 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

“Article 8 Exempcions

1. Estan totalment exempts de l'impost:

- a) El Consell General
- b) El Govern
- c) Els comuns
- d) La Caixa Andorrana de la Seguretat Social

2. Estan parcialment exempts de l'impost:

- a) Les fundacions sense ànim de lucre
- b) Les associacions sense ànim de lucre regulades per la Llei qualificada d'associacions, del 29 de desembre del 2000
- c) L'Església catòlica i altres confessions
- d) Els col·legis professionals
- e) Les federacions amb finalitats no lucratives
- f) Les confederacions amb finalitats no lucratives
- g) Les unions amb finalitats no lucratives
- h) Els sindicats
- i) Els partits polítics

j) Els consorcis

k) Les escoles, els instituts i les escoles de formació professional de caràcter públic

l) Les universitats de caràcter públic

m) Altres entitats culturals o socials de caràcter no lucratiu

n) Les mútues d'accidents de treball i malalties professionals

o) Els quarts

p) La Cambra de Comerç, Indústria i Serveis

3. En relació amb les entitats a què es refereix l'apartat 2, només estan exemptes d'aquest impost les rendes següents:

a) Les que procedeixen de la realització d'activitats que en constitueixen l'objecte social o la finalitat específica, d'acord amb la seva legislació específica.

b) Les derivades d'adquisicions i de transmissions a títol lucratiu, sempre que les unes i les altres es facin en compliment del seu objecte o de la seva finalitat específica, d'acord amb la legislació pròpia.

c) Les que es posin de manifest en la transmissió onerosa de béns afectes a la realització de l'objecte o la finalitat específica quan el total del producte obtingut es destini a noves inversions relacionades amb aquest objecte o finalitat específica.

Les noves inversions s'han de fer dins el termini comprès entre l'any anterior a la data del lliurament o de la posada a disposició de l'element patrimonial i els tres anys següents, i s'ha de mantenir en el patrimoni de l'entitat durant quatre anys, llevat que la seva vida útil conforme al mètode d'amortització que regula l'article 10 sigui inferior.

En cas que la inversió no es faci dins el termini assenyalat, la part de quota de tributació corresponent a la renda obtinguda s'integra, a més dels interessos de demora, conjuntament amb la quota corresponent al període impositiu en què va vèncer el termini establert per dur a terme la inversió. La transmissió d'aquests elements abans de la fi del termini esmentat determina la integració en

la base de tributació de la part de renda no gravada, llevat que l'import obtingut sigui objecte d'una nova reinversió.

4. L'exempció que regulen els apartats 2 i 3 no arriba als rendiments d'explo-tacions econòmiques, ni a les rendes derivades del patrimoni, ni a les rendes obtingudes en transmissions diferents de les que assenyalen expressament els apartats esmentats. No obstant això, els obligats tributaris a què es refereix l'apartat 2 estan totalment exempts de tributació per aquest impost quan els seus ingressos resultants d'activitats accessòries no emparades per l'exempció que preveu aquest precepte siguin inferiors a 10.000 euros anuals."

Article 3

Es modifica l'apartat 4 de l'article 9 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

"4. En el sistema de determinació objectiva, la base de tributació es calcula aplicant les regles que estableix l'article 24 bis d'aquesta Llei."

Article 4

Es modifica l'article 12 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

"Article 12

Provisions

1. Les provisions de passiu que preveu la normativa comptable o específica del sector són deduïbles fiscalment. No obstant això, no són deduïbles les relatives a retribucions a llarg termini al personal, llevat que es tracti de contribucions per retribucions al personal en els termes que preveu la normativa comptable. No obstant això, són deduïbles les contribucions dels promotors de sistemes de previsió social, sempre que es compleixin els requisits següents:

- Que siguin imputades específicament a les persones a qui es vinculin les prestacions.

- Que es transmeti de forma irrevocable el dret a la percepció de les prestacions futures.

- Que estigui externalitzat en el sentit que es transmeti la titularitat i la ges-

tió dels recursos en què consisteixin aquestes contribucions.

2. Les despeses que, d'acord amb l'apartat anterior, no hagin resultat fiscalment deduïbles s'integren en la base de tributació del període impositiu en què s'aplica la provisió a la seva finalitat.

3. Les despeses inherents als riscos derivats de garanties de reparació i revisió són deduïbles fins a l'import necessari per determinar un saldo de provisió no superior al resultat d'aplicar a les vendes amb garanties vives a la conclusió del període impositiu el percentatge determinat per la proporció entre les despeses efectuades per fer front a les garanties derivades del període impositiu i els dos anteriors en relació amb les vendes amb garanties efectuades en els mateixos períodes impositius.

4. En conseqüència, es suprimeix el segon paràgraf de l'apartat 4 de l'article 19 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats."

Article 5

Es modifica l'apartat 2 de l'article 13 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

"2. Les remuneracions a consellers i administradors vinculades específicament a l'acompliment d'aquests càrrecs només són deduïbles quan siguin previstes en els estatuts de la societat, i tenen pel perceptor la consideració de rendes subjectes a l'impost sobre societats o a l'impost sobre les activitats econòmiques, segons si es tracta d'una persona jurídica o de persones físiques, segons el cas."

Article 6

Se suprimeix l'article 14 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats.

Article 7

Es modifica l'apartat 1 de l'article 15 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

"1. Els elements patrimonials es valoren segons el preu d'adquisició o el cost de producció, determinat d'acord amb les regles que estableix el Pla general de comptabilitat."

Article 8

Se suprimeix l'apartat 5 de l'article 16 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, i en conseqüència els apartats 6 i 7 es numeren una altra vegada amb els números 5 i 6, respectivament.

Article 9

Se suprimeix l'apartat 2 de l'article 17 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats i, en conseqüència l'apartat 3 passa a tenir el número 2.

Article 10

Se suprimeix l'apartat 6 de l'article 19 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats i, en conseqüència, l'apartat 7 passa a tenir el número 6.

Article 11

Se suprimeixen els apartats 2 i 3 de l'article 21 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats i, en conseqüència, l'apartat 1 queda sense numeració.

Article 12

S'addiciona un nou article dins el capítol dels règims especials, que regula el sistema de determinació objectiva, a la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

"Article 24 bis***Règim especial de determinació objectiva de la base de tributació***

1. Els obligats tributaris en els que la seva xifra de negocis en l'exercici immediatament anterior dels quals no superi els 300.000 euros, es poden acollir al règim especial previst en aquest article.

2. No obstant el que es preveu en l'apartat anterior, per als casos d'obligats tributaris que desenvolupin activitats professionals, la xifra de negocis al qual es refereix l'apartat anterior, perquè es puguin acollir a aquest règim especial, és de 150.000 euros.

3. En el cas de que l'exercici anterior tingui una durada inferior a 12 mesos, pel còmput dels límits esmentats, s'ha de tenir en compte la xifra de negocis corresponent fins a complir el període dels 12 mesos.

4. L'opció d'acollir-se a aquest règim de determinació objectiva és voluntària, però en cas de fer-ho, aquest règim serà obligatori per la totalitat d'activitats econòmiques que realitzi l'obligat tributari. L'obligat tributari que es vulgui acollir a aquest règim ho ha de comunicar al ministeri encarregat de les finances abans de finalitzar l'any anterior en el que hagi de tenir efecte, en els termes que es determinin reglamentàriament. Una vegada hagi optat per aquest règim, s'hi ha de mantenir durant un termini mínim de tres anys, i per sortir-ne cal que hi renunciï a través d'una comunicació al ministeri encarregat de les finances abans de la finalització de l'any anterior al qual hagi de tenir efecte. En el cas d'entitats de nova creació, l'opció d'acollir-se a aquest règim s'ha de fer durant el mes següent a la inscripció al Registre de Societats. Pel primer any d'aplicació d'aquesta Llei, el termini per optar per aquest règim és de dos mesos a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

5. La determinació de la base de tributació en la modalitat de determinació objectiva es fa per la suma del rendiment net de l'activitat i el resultat, positiu o negatiu, dels resultats extraordinaris que s'obtinguin per la transmissió dels actius fixos a l'activitat.

6. El rendiment net de l'activitat es calcula per la diferència entre els ingressos que en procedeixen de la mateixa, computats d'acord amb les regles que estableix l'impost sobre societats, i els percentatges estimatius de les despeses que s'indiquen a continuació, segons el tipus d'activitat econòmica que s'efectua, aplicats sobre la xifra dels ingressos de l'activitat. Dins la xifra d'ingressos no s'inclouen els procedents de les transmissions d'actius fixos afectes a l'activitat desenvolupada, que s'addicionen al resultat del rendiment net de l'activitat.

7. Els percentatges de despeses aplicables són els següents:

- a) Quan es tracti d'activitats estrictament comercials, les despeses deduïbles es quantifiquen en el 80 per cent de la xifra d'ingressos.
- b) Quan es tracti de retribucions als administradors o membres dels òrgans d'administració, les despeses deduïbles

es quantifiquen en el 2 per cent de la xifra de les retribucions.

c) En la resta d'activitats les despeses deduïbles es quantifiquen en el 40 per cent de la xifra d'ingressos.

A aquests efectes són activitats estrictament comercials aquelles que consisteixen en el lliurament de béns sense que aquests hagin estat objecte de transformació prèvia.

8. En el cas que l'obligat tributari desenvolupi diverses activitats, el càlcul es fa activitat per activitat i s'integren en una sola liquidació per part de cada obligat tributari.

9. S'integren a la base de tributació d'aquest règim, les adquisicions de béns o drets afectes a l'activitat, adquirits a títol lucratiu."

Article 13

Es modifica l'article 25 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

"Article 25***Règim especial de consolidació tributària***

1. Els obligats tributaris que revesteixin la forma de societats anònimes o limitades andorranes que formin part d'un grup tributari, poden tributar sota el règim previst en aquest article.

2. Formen part d'un grup tributari totes les societats que participin en altres societats en un grau igual o superior al 75 per cent del seu capital o dels drets de vot. El grup tributari està format tant per les entitats participants com per les participades, sempre que totes siguin obligats tributaris d'aquest impost. La participació esmentada s'ha de mantenir de forma ininterrompuda durant tot el període impositiu. El grau de participació que s'ostenti pot ser de forma directa o indirecta. La participació indirecta serà la que resulti de multiplicar els percentatges de participació.

3. No poden formar part d'un grup tributari:

- a) les entitats exemptes a les quals es refereix l'article 8 de la Llei;
- b) les entitats que quan es tanqui el període impositiu estiguin en situació de

suspensió de pagaments o fallida, o el seu patrimoni net sigui negatiu; i

c) les societats participades, la participació de les quals s'aconsegueixi a través d'una altra societat que no compleixi els requisits establerts per formar part del grup tributari.

d) les societats que hagin optat per l'aplicació d'algun altre règim especial dels previstos en els articles 23, 24 i 24 bis d'aquesta Llei.

4. Les societats que hagin d'integrar un grup tributari ho han de comunicar al ministeri encarregat de les finances abans de l'inici de l'exercici, cosa que han d'acordar per junta de socis totes i cadascuna de les societats afectades. La societat dominant ha de comunicar els acords al ministeri encarregat de les finances abans de l'inici del període impositiu en què sigui aplicable aquest règim i les variacions posteriors en la composició del grup.

5. Les societats participades del grup tributari han de presentar la seva declaració individual, i han de determinar la seva base de tributació i les deduccions aplicables, sense haver-ne d'ingressar la quota resultant.

6. La societat participant determina la seva base de tributació d'acord amb les regles previstes en aquest títol de la Llei, de manera que ha d'integrar en la seva base de tributació les bases de tributació de cada una de les entitats participades que integrin el grup tributari, i ha de practicar les eliminacions corresponents per les operacions internes realitzades entre les societats del grup, d'acord amb el que preveu la normativa comptable per la formulació dels comptes anuals consolidats i la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris. Les eliminacions practicades s'han d'integrar a la base de tributació quan les operacions siguin fetes amb terceres persones, en els termes que preveu la norma comptable en matèria de consolidació.

7. Les bases de tributació negatives del grup tributari són compensables respecte de les positives del grup que es generin durant els deu anys següents.

8. Les bases de tributació negatives pendents de compensació generades

per les societats participades abans que s'integrin en el grup tributari, només es poden compensar per bases de tributació positives de la mateixa entitat.

9. La quota de tributació del grup tributari es minora en l'import de les deduccions que preveu el capítol VIII a les quals tinguin dret cada societat que integra el grup tributari. Els requisits establerts per aplicar les deduccions esmentades es refereixen al grup tributari. Les deduccions de qualsevol societat pendents d'aplicació en el moment que s'hagin d'incloure en el grup tributari es poden deduir de la quota de tributació del grup tributari amb el límit que correspongui a la societat esmentada en el règim individual de tributació.

10. El període impositiu de totes les societats del grup ha de coincidir amb el de la societat dominant.

11. La societat dominant ha de formular, a efectes fiscals, el balanç i el compte de pèrdues i guanys consolidats, amb l'aplicació del mètode d'integració global a totes les societats que integren el grup tributari. Els comptes anuals consolidats es refereixen a la mateixa data de tancament i període que els comptes anuals de la societat dominant, de manera que les societats dependents han de tancar el seu exercici social en la data en què ho faci la societat dominant. En aquest sentit, l'entitat dominant ha d'adjuntar a la liquidació de l'impost la informació següent:

a) Les eliminacions practicades en períodes impositius anteriors pendents d'incorporació i les eliminacions practicades en el període impositiu degudament justificades en la seva procedència i quantitat.

b) Les incorporacions fetes en el període impositiu, igualment justificades en la seva procedència i quantitat.

c) Les diferències, degudament explicades, que hi pugui haver entre les eliminacions i les incorporacions realitzades a l'efecte de determinar la base de tributació del grup fiscal i les realitzades a l'efecte de l'elaboració dels comptes anuals consolidats.

12. L'obligació de fer els pagaments a compte del grup tributari recau en la societat participant.

13. A partir de l'exercici que s'hagi optat per aquest règim, totes les societats integrants del grup queden obligades fins al moment que es renunciï a la seva aplicació.

14. Una vegada s'hagi exercit l'opció, el grup tributari queda vinculat a aquest règim de manera indefinida durant els períodes impositius següents, mentre no es compleixin els motius d'exclusió regulats en aquest article i mentre no es renunciï a la seva aplicació a través del corresponent procediment determinat reglamentàriament, que s'ha d'exercir, si escau, en el termini de tres mesos a comptar de la finalització de l'últim període impositiu en què s'ha aplicat.

15. El grup tributari s'extingeix quan la societat participant perdi el caràcter esmentat.

16. En el cas que el règim de consolidació tributària i el grup tributari s'extingeixin, respecte a les eliminacions pendents d'incorporació, les bases de tributació negatives del grup tributari i les deduccions en la quota pendents de compensació, cal procedir de la manera següent:

a) Les eliminacions pendents d'incorporació s'integren en la base de tributació del grup tributari en l'últim període impositiu en què sigui aplicable el règim de consolidació tributària.

b) Les societats que integrin el grup tributari en el període impositiu en què es produeixi la pèrdua o l'extinció d'aquest règim han d'assumir el dret a la compensació de les bases de tributació negatives del grup tributari pendents de compensar, en la part que hagin contribuït a la seva formació.

La compensació es fa amb les bases de tributació positives que es determinin en règim individual de tributació.

c) Les societats que integrin el grup tributari en el període impositiu en què es produeixi la pèrdua o l'extinció d'aquest règim han d'assumir el dret a la compensació de les deduccions de la quota del grup tributari pendents de compensació, en la part en què hagin contribuït a la seva formació.

17. El que disposen els apartats anteriors és aplicable quan alguna o algunes

de les societats que integren el grup tributari hi deixin de pertànyer.

18. Les societats del grup tributari responen solidàriament del pagament del deute tributari, excepte pel que fa a les sancions.”

Article 14

Es modifica l'article 26, de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la següent manera:

“Article 26

Règim especial d'amortització per a noves inversions

Les adquisicions de béns i drets destinats a l'activitat econòmica, realitzades a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei poden amortitzar-se a efectes tributaris, en funció d'uns nous coeficients d'amortització lineal resultants de multiplicar per 2,5 els coeficients previstos als quals fa referència l'article 10 d'aquesta Llei.”

Article 15

Es deroguen els articles del 27 al 37 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, ambdós inclosos, i es deixen sense efecte.

Article 16

Es modifica l'article 38, de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

“Article 38

Règim especial de societats de tinença de participacions en societats estrangeres

1. Els obligats tributaris que tinguin la forma de societat anònima o limitada i que tinguin per objecte exclusiu la gestió i la tinença de participacions en societats estrangeres poden sol·licitar l'aplicació d'aquest règim especial.

2. Els valors o les participacions representatius de la participació en el capital de l'entitat de tinença de valors estrangers han de ser nominatius.

3. Les societats que s'acullin a aquest règim obtenen una exempció en la base de tributació dels dividendes que percebin de les participacions en altres societats i dels resultats que obtinguin de la seva transmissió.

En aquest sentit la societat ha d'identificar en la memòria dels seus comptes anuals el detall de la cartera que té, i ha d'identificar les participacions en les societats que tingui o hagi mantingut en l'exercici, el seu valor patrimonial i els dividendes o les reserves que percebi en l'exercici.

4. Els beneficis distribuïts amb càrrec a les rendes exemptes estan exemptes de l'impost de societats del soci quan es tracti d'una societat andorrana.

5. Les societats de tinença de participacions en societats estrangeres han de presentar una declaració de l'impost, encara que no s'hagi de satisfer cap deute tributari.”

Article 17

Es modifica l'article 39, de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

“Article 39

Període impositiu

1. El període impositiu coincideix amb l'exercici econòmic de l'entitat.

2. En tot cas, el període impositiu ha de concloure:

a) Quan l'entitat s'extingeixi, en el moment en què se'n produeixi la cancel·lació registral.

b) Quan tingui lloc un canvi de residència de l'entitat resident fiscal en territori andorrà a l'estranger, en el moment en què el trasllat s'inscriu al Registre de Societats.

c) Quan es produeixi la transformació de la forma jurídica de l'entitat i això determini la no-subjecció a aquest impost de l'entitat resultant, en el moment de la inscripció de la transformació al Registre de Societats. Per determinar la base de tributació corresponent a aquest període impositiu s'entén que l'entitat s'ha dissolt amb els efectes que estableix l'apartat 3 de l'article 15.

d) Quan es produeixi la transformació de la forma jurídica de l'entitat i això determini la modificació del seu tipus de gravamen, en el moment de la inscripció de la transformació al Registre de Societats.

3. El període impositiu no pot excedir de dotze mesos. En el cas que l'exercici social sigui superior, el període finalitza en el moment de concloure els dotze mesos.”

Article 18

Es modifica el títol del capítol vuitè, “Quota de liquidació: Deducció per eliminar la doble imposició interna i internacional de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats”, que passa a denominar-se de la forma següent:

“Capítol vuitè. Quota de liquidació: deducció per eliminar la doble imposició interna i internacional i deducció per creació de llocs de treball i per inversions”

Article 19

Es modifica l'article 43, de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la següent manera:

“Article 43

Quota de liquidació i deducció per eliminar la doble imposició interna i internacional

1. La quota de liquidació és el resultat de restar a la quota de tributació la deducció per doble imposició interna i internacional regulada per aquest article i la deducció per inversions i creació de llocs de treball que regula l'article següent. La quota de liquidació no pot ser negativa i com a mínim es consigna l'import zero.

2. La quota de tributació es minora amb l'import de les quotes de tributació satisfetes per l'obligat tributari per l'impost comunal sobre els rendiments arrendataris, per l'impost comunal sobre la radicació d'activitats comercials, empresarials i professionals, i per l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, corresponents a rendes que s'hagin integrat en la base de tributació d'aquest impost.

3. Quan en la base de tributació de l'obligat tributari s'integrin rendes obtingudes i gravades a l'estranger, es dedueix de la quota de tributació la menor de les dues quantitats següents:

a) L'import efectiu satisfet a l'estranger per raó de gravamen de característiques similars a aquest impost

que hagi sotmès a imposició l'obligat tributari.

b) L'import de la quota de tributació que correspondria pagar al Principat d'Andorra per les rendes esmentades si s'haguessin obtingut en territori andorrà.

A l'efecte del càlcul d'aquest import, la base de tributació corresponent a la renda estrangera es determina d'acord amb la normativa d'aquest impost, i són únicament imputables a aquesta base de tributació les despeses específicament connectades amb la generació de la renda esmentada.

4. L'import de l'impost satisfet a l'estranger s'inclou en la renda d'acord amb el que preveu l'apartat anterior i, igualment, forma part de la base de tributació, encara que no sigui plenament deduïble.

5. Quan l'obligat tributari hagi obtingut en el període impositiu diverses rendes de l'estranger, la deducció es calcula conjuntament per a totes.

6. Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota de tributació es poden deduir en els tres períodes impositius que concloguin posteriorment.

A aquest efecte, l'obligat tributari ha d'acreditar la procedència i la quantitat de la deducció que pretengui efectuar mitjançant l'exhibició dels suports documentals oportuns, sigui quin sigui el període en què es va originar el dret a la deducció.

7. Sense perjudici del que preveuen els apartats anteriors d'aquest article, quan en períodes impositius anteriors l'obligat tributari hagi obtingut rendes negatives netes a través d'un establiment permanent a l'estranger que s'hagin integrat en la base de tributació de l'entitat, la deducció a què es refereix l'apartat 3 només s'aplica posteriorment respecte de les rendes obtingudes per a l'establiment permanent esmentat a partir del moment en què se superi la quantitat d'aquestes rendes negatives.

8. El règim que preveu aquest article no es pot aplicar en relació amb els beneficis o els guanys derivats d'institucions d'inversió col·lectiva a què es refereix la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió

col·lectiva de dret andorrà o d'entitats no-residents fiscals de caràcter anàleg a les regulades per la Llei esmentada."

Article 20

Es modifica l'article 44 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

"Article 44

Deducció per creació de llocs de treball i per inversions

1. Els obligats tributaris poden minorar de la quota de tributació les quantitats següents:

a) El resultat de multiplicar la quantitat fixa de 3.000 euros per persona d'increment mitjà de plantilla fixa anual que tingui l'obligat tributari. A aquest efecte només es computen els contractes laborals formalitzats a Andorra i subjectes a la legislació laboral andorrana. Per la determinació de l'increment mitjà de plantilla, es calcula la plantilla mitjana prorratejant el nombre de persones pels dies de l'any que estan contractades en relació laboral per l'obligat tributari, i es compara amb la plantilla mitjana de l'any anterior, determinada de la mateixa forma. Aquest increment mitjà de plantilla s'ha de mantenir durant l'any posterior a comptar del tancament de l'exercici. En el cas que no es compleixi aquest increment mitjà de plantilla, l'obligat tributari ha d'ingressar l'import de la deducció aplicada, juntament amb els interessos de demora.

b) El resultat d'aplicar el 5 per cent a l'import de les noves inversions fetes a Andorra d'actius fixos afectes a l'activitat empresarial. Aquests actius s'han de mantenir durant un mínim de cinc anys des del moment en què s'adquireixin. En el cas que no es compleixi amb el manteniment de les inversions durant el període mínim de cinc anys, l'obligat tributari ha d'ingressar l'import de la deducció aplicada, juntament amb els interessos de demora.

c) Les deduccions previstes en aquest article, no aplicades per insuficiència de quota, es poden deduir de la quota de tributació dels tres exercicis posteriors."

Article 21

Es modifica l'article 45 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

"Article 45

El pagament a compte

1. Al mes de setembre els obligats tributaris han d'efectuar un pagament a compte de la liquidació corresponent al període impositiu que estigui en curs l'1 de setembre.

2. El pagament a compte es calcula aplicant el percentatge del 50 per cent sobre la quota de liquidació de l'exercici immediatament anterior. En el cas que el període anterior tingui una durada inferior a dotze mesos, el pagament a compte es fa tenint en compte la part proporcional de la quota de liquidació de períodes anteriors fins a completar un període de dotze mesos.

3. El pagament a compte té la consideració de deute tributari d'acord amb l'article 33 de la Llei de bases de l'ordenament tributari."

Article 22

Es modifica l'article 56 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

"Article 56

Revaloracions comptables voluntàries

Les revaloracions comptables no tenen efectes fiscals independentment de la data en què s'hagin dut o es varen dur a terme. En el cas que l'obligat tributari realitzi revaloracions comptables ha de mencionar en la memòria l'import d'aquestes revaloracions, els elements afectats i el període o els períodes impositius en què es van practicar. Aquestes mencions s'han de fer en totes i cadascuna de les memòries corresponents als exercicis en què els elements revalorats estiguin en el patrimoni de l'obligat tributari. Les revaloracions comptables realitzades pels obligats tributaris, s'han d'ajustar de la base de tributació d'acord amb l'establert en aquesta Llei.

En el cas d'immobles o accions o participacions socials, adquirits per l'obligat tributari abans de la data d'entrada en aplicació de la present Llei, no s'admet cap revaloració del valor d'adquisició, i

a efectes fiscals, aquest serà el consignat en el seu títol notarial d'adquisició. En el supòsit que en el títol notarial d'adquisició no s'estableixi el valor dels béns o drets esmentats, l'obligat tributari ha d'acreditar el valor de mercat dels béns o drets en el moment en el que els va adquirir. Per qualsevol altre element patrimonial adquirit per l'obligat tributari abans de la data d'entrada en aplicació de la present Llei, es valora segons el preu d'adquisició o el cost de producció, determinat d'acord a les regles de valoració establertes en aquesta Llei.

El Ministeri de Finances pot comprovar, mitjançant valoració pericial, el valor real dels elements patrimonials.”

Article 23

Es deroga la disposició transitòria primera de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, i es deixa sense efecte.

Article 24

Es deroga la disposició transitòria tercera de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, deixant-la sense efecte.

Article 25

Es modifica la disposició transitòria quarta de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, que queda redactada de la manera següent:

“Disposició transitòria quarta. Pagament a compte durant el primer any d'aplicació de l'impost.

Durant el primer any d'aplicació de l'impost s'exigeix el pagament que es determina amb l'aplicació del tipus del 2,5 per cent sobre el resultat comptable de l'any anterior al del període impositiu, determinat segons les normes que preveu la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris.

No obstant això, per als obligats tributaris acollits al règim especial de determinació objectiva, els pagaments a compte pel primer any d'aplicació es determinen aplicant sobre la xifra d'ingressos ordinaris de l'activitat els percentatges següents:

a) quan es tracti d'activitats comercials, el 0,5 per cent;

b) quan es tracti de retribucions als administradors o membres dels òrgans d'administració, el 2,45 per cent;

c) en la resta d'activitats, l'1,5 per cent.

Article 26

Es deroga la disposició derogatòria de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, i es deixa sense efecte.

Article 27

Es deroga la disposició final segona de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, deixant-la sense efecte.

Article 28

Es deroga la disposició final tercera de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, i es deixa sense efecte.

Article 29

Es deroga la disposició final sisena de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, i es deixa sense efecte.

Disposició final. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra i s'aplica als períodes impositius que s'iniciïn a partir del 1er de gener del 2012.

Casa de la Vall, 1 de desembre del 2011

Vicenç Mateu Zamora
Sindic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei 18/2011, de l'1 de desembre, de modificació de la Llei 94/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda dels no- residents fiscals

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 1 de desembre del 2011 ha aprovat la següent:

Llei 18/2011, de l'1 de desembre, de modificació de la Llei 94/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals

Exposició de motius

L'entrada en vigor de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents suposa la introducció d'una nova figura impositiva en el sistema tributari andorrà, que té una rellevància especial, tant pel que fa a la seva economia interna com a les relacions econòmiques internacionals. Tanmateix, des que s'aplica s'hi han detectat algunes deficiències tècniques que convé esmenar, per garantir un funcionament correcte i eficient en el tribut.

En concret, es corregeix la menció segons la qual l'impost no té una naturalesa personal sinó real, i es delimiten de la millor manera els casos de la responsabilitat en el pagament de l'impost, de manera que s'elimina quan hi ha obligació de retenir i es limita, en el cas del dipositari o del gestor dels béns, només a les rendes derivades de la seva gestió.

D'altra banda, i com a aspectes més rellevants, la Llei que regula les plusvàlues derivades de les transmissions de béns immobles o de drets sobre aquests béns que obtenen els no-residents sense mediació d'establiment permanent, només tributin per l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries i no per aquest impost. Així s'aconsegueix que no hi hagi doble imposició i es pugui mantenir el model de tributació actual dels guanys que procedeixen de béns o drets d'aquesta naturalesa. Aquest plantejament ha exigit modificar la Llei 21/2006, de l'impost